

ทยา เตชะเสนี 2553:

ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

(ดนตรีชาติพันธุ์) สาขาดนตรีชาติพันธุ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ เย็นจะบก, Ph.D.

214 หน้า

การวิจัยเรื่องดนตรีชาไกในอำเภอทุ่งหว้า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้ระเบียบการวิจัยทางมานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicological Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประวัติความเป็นมา องค์ประกอบทางดนตรี ประเภท การสร้างเครื่องดนตรี

ผลการวิจัยด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชาวชาไกในพื้นที่ศึกษา พบว่าชาวชาไกมีการเปลี่ยนแปลงทางวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในรูปแบบคนเมืองเป็นบางส่วน เช่น ที่อยู่อาศัย การแต่งกาย ส่วนที่ยังคงสภาพเดิมอยู่ เช่น ภาษาที่ชาวชาไกใช้สื่อสารภายในกลุ่ม สาเหตุของวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป เป็นผลมาจากจำนวนอาหารและสัตว์ป่าที่มีจำนวนน้อยลง จนทำให้ชาวชาไกต้องออกมาทำมาหากินและติดต่อกับคนเมืองในปัจจุบัน

ดนตรีของชาวชาไกในอำเภอทุ่งหว้า มีเพลงร้องจำนวน 4 1) -
2) 3) 4) เพลงจัมเปช ลักษณะของเพลงแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เพลงที่ร้อง
กล่อมเด็กตามความเชื่อในการรักษาโรคภัย และเพลงร้องประกอบเครื่องดนตรีเพื่อความสนุกสนานใน
เพลงจะเกี่ยวข้องกับการล่าสัตว์ การเดินทางในป่า เป็นต้น
ผู้วิจัยพบว่ามีเครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่ ประเภทให้จังหวะจำนวน 6 ชิ้น ได้แก่ บองบง ยาสุ จองหน่อง

บทเพลงชาวชาไกมีองค์ประกอบทางลักษณะดนตรีที่คล้ายกันคือ ทำนองซ้ำก่อนไปม
รูปแบบที่คล้ายกัน เป็นเพลงประเภททำนองเดียว (Interative) (Terrace)
(Melody) มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน (Conjunction) (Undulating)
(Texture) (Polyphony)

_____ / _____ / _____
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก